

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie A.P.

w przedmiocie wniosku – sygnalizacji obrońcy oskarżonej o wznowienie z urzędu - na podstawie art. 439 §1 pkt 2 k.p.k.- postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego uchylającym - w trybie przepisów o skardze na wyrok sądu odwoławczego - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie i przekazującym sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 540 § 1 k.p.k. a contrario

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia postępowania z urzędu.

WB

UZASADNIENIE

Obrońca oskarżonej A.P. wniósł o wznowienie z urzędu, na podstawie art. 439 §1 pkt 2 k.p.k. postępowanie zakończonego - według wnioskodawcy - wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2024 r., II KS 28/24 uchylającym - w trybie skargi na wyrok sądu odwoławczego - wyrok sądu odwoławczego i przekazującym sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania. Wniosek ten na zasadzie art. 9 § 2 k.p.k. należało uznać jako sygnalizację zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w orzeczeniu sądowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Art. 540 §1 k.p.k. wyraźnie stanowi, że wznowienie dotyczy postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Z uwagi na treść art. 540 i art. 540a k.p.k., a zatem na określone tam podstawy wznowienia postępowania, trzeba stwierdzić, że zasadniczo przedmiotem wznowienia mogą być te prawomocnie zakończone postępowania sądowe, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej oskarżonego lub o przedmiocie procesu karnego. Wskazuje się, że orzeczeniami kończącymi postępowanie są nie tylko wyroki i postanowienia rozstrzygające w przedmiocie głównego nurtu postępowania, a więc wyroki skazujące, uniewinniające lub postanowienia o umorzeniu postępowania, ale też prawomocne orzeczenia wydawane w innych nurtach procesu, pod warunkiem, że definitywnie zamykają rozpoznanie danej kwestii, wywołując skutki trwałe (por. K. Dudka (red) Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Wydanie 3, Warszawa 2023, s. 1287).

Postępowanie ze skargi na wyrok sądu odwoławczego nie jest – wbrew twierdzeniu wnioskodawcy - postępowaniem kończącym postępowanie karne. Przesądza jedynie o tym, na jakim etapie będzie toczyło się dalej postępowanie karne, tj. czy będzie to postępowanie przed sądem pierwszej instancji (gdy skarga zostanie oddalona), czy też będzie to postępowanie przed sądem odwoławczym (gdy skarga zostanie uwzględniona).

Zatem, mając na uwadze tę argumentację, należało uznać za niedopuszczalne wznowienie z urzędu postępowania w tej sprawie.

WB

[ms]